

BABASTART

Tanfolyam

**A gyermeknevelés
alapelvei**

A BABASTART Tanfolyam teljes tartalma

0. BÓNUSZ Lecke: Ami a szülés után van...

1. A gyermeknevelés alapelvei <- [itt tartasz most](#)

2. Az alvásproblémák megelőzése és a kialakult gondok megoldása

3. A baba fejlődése 1. Az értelem fejlődése, Mozgásfejlődés

4. A baba fejlődése 2. A kézügyesség, a szociális készségek és a személyiség fejlődése

5. Szoptatási és evési problémák megelőzése, megoldása

6. Az unatkozás és nyűgösködés leküzdése

7. Szeparációs szorongás és "felkapatás"

8. Ismerd meg a babát! Játékos tesztek

9. Játék önállóan és együtt

10. Időmenedzsment: napirend és szervezés

Mielőtt nekifognánk a leggyakoribb nevelési problémák elemezgetésének és a megoldások keresésének, fontosnak tartom összegyűjteni és elmagyarázni azokat a gyermeknevelési alapelveket, melyeket én kezdettől fogva fontosnak, és a baba fejlődése szempontjából lényegesnek tartok.

1. A baba mindig jó, nincsen benne rossz szándék, nem akar minket kihasználni vagy manipulálni.

Sokszor hallok olyan megjegyzéseket, hogy a baba „felkapatja magát”, „nem igazából sír, csak hisztizik” (egy 3 hónapos!!!), „csak társaságban szeret játszani”, „csak kézben van el”, „nem hagy semmit sem csinálni” stb. Ezek a mondatok úgy hangzanak, mintha a baba vagy a kisgyermek egy kis terrorista lenne, akinek az a feladata, hogy a család tagjait, de leginkább az édesanyját rabszolgámként kényszerítse. Nyilván ez nem így van. A baba igényeit természetből fogva ösztönök szabályozzák. Ösztönös az éhség, a szomjúság, az alvásra való igény, mint ahogyan a fejlődésnek természetes része az önállósodásra való törekvés, az akarat érvényesítésére való törekvés, az, hogy szereti a kicsi a társaságot (hiszen ott lesi el a legfontosabb szociális készségeket, a beszédéről, mimikájáról, gesztusokról, társaságban való viselkedéséről nem is szólva). Az ösztönös készségeket el kell fogadni és nem szabad úgy tekinteni rájuk, mint felesleges nyűgre a nyakunkon, hanem el kell fogadni és korlátozás helyett inkább csak óvatosan terelgetni, ügyesen formálgatni szabad. Ez egyben a megelőzés fontos alaptörvénye is. Megelőzni a problémákat sokkal egyszerűbb, mint hagyni a nyakunkra nőni őket.

2. Gondolataink predesztinálják, befolyásolják a felmerülő problémákat, előre meghatározzák, milyen lesz a gyermekünk, milyen problémák merülhetnek fel vele kapcsolatban.

Soha ne mondjuk azt a babának, a kisgyermeknek vagy a gyermeknek, hogy ő rossz gyerek, még dühünkben sem. Szavainknak teremtő ereje van és mintegy belebeszéljük a gyerekbe, hogy ő valóban rossz, míg a végén tényleg rossz lesz, mert elhiszi magáról, hogy ő rossz. Pedig, mint az előző pontból tudjuk, a baba nem rossz, nem önző, hanem csak a természetes ösztöneit követi.

Szavainkkal befolyásoljuk a gyermek viselkedését akkor is, amikor ügyesen egyensúlyozza a poharat és utánaszólunk, hogy „nehogy kiöntsd a vizet”. A gyerek nap, mint nap, annyi ehhez hasonló **negatív tilalmat** hall, melyeknek lényege mindig az, hogy valami elromlik, tönkremegy stb., hogy ezek a dolgok a legtöbbször valóra is válnak: a víz kiömlik, a pohár összetörik, ha felmászik a székről, leesik róla. Ha mindenképpen rá akarunk szólni a gyermekre, hogy tudja, óvatosnak kell lennie, vigyáznia kell, akkor próbáljunk meg mindig pozitívan fogalmazni: „vigyázz, hogy a víz bennmaradjon a pohárban”. Ezzel elérjük azt, hogy azt fogalmazzuk meg számára, amit végeredményként szeretnénk és nem azt, amit nem szeretnénk, ha bekövetkezne.